

[Wissing]

le befolkningen, der skal være med til at udarbejde denne.

Hvis man på trods af denne henstilling alligevel beslutter sig til, at man i en lille, snæver kreds er sig selv nok, kan jeg kun sige: jeg vil betragte en sådan handling ikke alene som en hån mod andre lovligt valgte medlemmer af dette ting, men også som en hån mod en stor del af landets borgere, som ved en sådan handling må føle, at de er helt uden indflydelse.

Fra fremskridtspartiets side vil vi ikke lægge skjul på, at også vi ønsker indflydelse i denne vigtige sag. Selv om vi betragter formålsparagraffen og disciplinkrisen som de vigtigste årsager til de nuværende tilstande, så mener vi, at også andre faktorer er medvirkende til hele den niveausænkning, som klart har fundet sted og ikke mindst har ramt grundfagene dansk og regning. Det er disse to fag, der mere end nogen andre danner grundlaget for så at sige alle efterfølgende uddannelser, hvad enten disse er af kortere eller længere varighed. Derfor vil vi fra fremskridtspartiets side foreslå, at der stilles større krav til såvel elever som lærere med hensyn til færdigheder og kunnen, og vi vil foreslå, at disse krav følges op med større sværhedsgrad i de prøver, der skal afholdes.

Først og fremmest af hensyn til eleverne – her tænkes både på de bogligt begavede og dem, der skal klare sig i tilværelsen med sund fornuft og/eller praktisk sans – ønsker vi en deling af folkeskolens ældste klasser. Vi mener, at en deling i en praktisk og en boglig gren bedst vil tilgodese elevernes muligheder. De afsluttende prøver i den boglige del skal svare til den afskaffede realeksamen, men vi har ikke noget imod, at denne eksamen eventuelt får et andet navn.

Det forekommer mig i øvrigt stadig væk ufatteligt, at man afskaffede realeksamen. Efter min mening har man ikke tænkt sig tilstrækkelig godt om, inden man amputerede denne succesfulde del af skolen. At de nuværende 10. klasser slet ikke kan leve op til at være en attraktiv afslutning på mange års grundskole, synes indlysende. Med det indhold, der er tillagt disse klasser, kan det ikke blive andet end en slags opbevaringssted for de elever, for hvem det ikke lykkedes at flygte over i gymnasiet eller til en anden uddannelse allerede fra 9. klasse.

I øvrigt ved vi nu, at presset på gymnasierne vil stige i en sådan grad, at overbelægning af disse ikke vil kunne undgås. Mange af folkeskolens elever ønsker så vidt muligt at få en eksamen, som de kan bruge i det videre uddannelsesforløb. Nu kan de ikke få en ordentlig 10. klasse-prøve eller realeksamen, som begge havde vist sig at være en udmærket basis for efterfølgende erhvervsuddannelser. Så vil de have en studentereksamen i stedet for. Men gymnasieuddannelsen giver slet ikke samme grundlag for erhvervsuddannelser, idet den meget mere er baseret på et efterfølgende studieforløb. På den måde får mange af de unge slet ikke den uddannelse, som de i virkeligheden har behov for.

At de store udvidelser af gymnasiekapaciteten vil betyde yderligere pres på videregående uddannelser, kan betragtes som en selvfølge. I forvejen har vi en enorm overkapacitet i uddannelserne på universiteterne og de højere læreanstalter, og det kan kun ende med noget, der vil ligne både en skandale og en katastrofe. En skandale, fordi de ansvarlige – og hertil regner jeg først og fremmest landets undervisningsminister og folketingets flertal – ikke har sørget for en effektiv bremse, der ville have forhindret, at vi nu giver tusinder af unge en uddannelse, som samfundet ikke har brug for. En katastrofe for de unge, som har satset hele deres fremtidige tilværelse på en uddannelse, som de ikke kan udnytte, fordi der simpelt hen på en række områder er urimelige divergenser mellem mængden af færdiguddannede og antallet af mulige stillinger.

Fra fremskridtspartiets side har vi gang på gang advaret mod denne udvikling, men endnu er der for få, der har villet lytte til disse advarsler. Vi må derfor håbe, at mange har bemærket de udtalelser, som er fremsat af en professor ved Københavns universitet, og som stod at læse i et af de store dagblade søndag den 19. november. Professor Niels Thomsen udtalte bl. a.:

»Universiteterne er blevet begmandsfabrikker. Masser af unge vil ved afslutningen af studiet vågne op til erkendelse af, at man har givet dem en forkert start, som de i årtier vil huske med fortrydelse.

Ikke blot uddanner man målbevidst til arbejdsløshed, men til den totale og håbløse udsigtsløshed.«